

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Záchrana krajiny**, se sídlem U zeleného ptáka 12, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 108/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 10. 1. 2013 doručen návrh žalobce (dále „navrhovatel“) na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci jeho žaloby vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 108/2011.

Navrhovatel uvádí, že žalobu podal u Městského soudu v Praze dne 18. 5. 2011, protože již téměř dva roky nedošlo ze strany soudu k žádnému úkonu, má za to, že v řízení dochází k průtahům, neboť není žádné překážky, pro kterou by nebylo možno ve věci rozhodnout. Období od května 2011 bez jakéhokoli úkonu lze dle jeho názoru označit za nedůvodné průtahy. Konstatuje, že odstranění průtahů v řízení je pro něj velmi důležité, neboť nadále zhoršují zásah do jeho práv a oprávněných zájmů, zejm. do práva na spravedlivý proces. V předmětné věci dále probíhá stavební řízení, tj. účel soudního přezkumu může být velmi rychle zmařen v prvních měsících roku 2013 – zásah soudní moci tak bude neúčinný a bez dopadů a podstatu věci. Napadený správní akt je přitom dle navrhovatele již při zběžném přezkoumání zcela nezákonný, ignorující odvolací námitky řady odvolatelů, nejen navrhovatele. Navrhovatel se domáhá, aby Městský soud v Praze do 30 dnů od doručení podání vydal rozsudek, popř. aby návrh postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Předsedkyně Městského soudu v Praze ve svém vyjádření potvrdila, že žaloba byla podána dne 18. 5. 2011; usnesením ze dne 18. 7. 2011 nebyl žalobě přiznán odkladný účinek. Uvedla, že soud činil všechny potřebné procesní úkony (zejména oslovil osoby, které připadaly v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení). Ačkoli je věc po procesní stránce připravena k rozhodnutí, tzn. že se žalovaný k věci již vyjádřil a obě strany dostaly možnost vznést námitku podjatosti a vyjádřit se k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, soud se řídí zákonným pravidlem, podle něhož mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém soudu

došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 s. ř. s. stanoven přednostní režim; o takovou věc se nejedná. Poukázala na to, že senát, jemuž byla věc přidělena, rozhoduje o žalobách podaných v roce 2009, žalob, o nichž nebylo dosud rozhodnuto, a které věci navrhovatele předcházejí, je 369 (celkem eviduje senát 679 nerozhodnutých věcí). Návrh na určení lhůty považuje předsedkyně senátu za nedůvodný.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2, věty druhé, zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8, věty první, tohoto zákona (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo

ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to s přihlédnutím k pořadí, v jakém se dle zákona věci vyřizují; v souladu s ust. § 56 s. ř. s. rozhodl v zákonné lhůtě o žádosti navrhovatele na přiznání odkladného účinku; není ani pravdou, že by městský soud nečinil žádné úkony od měsíce května, jak tvrdí navrhovatel. Např. dne 6. 6. 2011 zaslal městský soud žalobu k vyjádření žalovanému a vyžádal spisový materiál, dne 1. 9. 2011 urgoval vyjádření žalovaného, dne 21. 9. 2011 byl navrhovatel poučen o složení senátu, možnosti vznést námitku podjatosti, jakož i o možnosti vyjádřit se k řízení bez jednání, současně mu bylo zasláno vyjádření žalovaného k žalobě; dne 4. 11. 2011 vydal městský soud usnesení č. j. 5 A 108/2011 - 49, kterým rozhodl, že OS Život vesnice není osobou zúčastněnou na řízení, v průběhu měsíce prosince obdržel městský soud postupně vyjádření oslovených osob zúčastněných na řízení; nelze tedy konstatovat, že městský soud by ve věci nekonal.

V řízení o návrhu podaném dle ust. § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyššímu správnímu soudu přísluší zabývat se věcí stran tvrzené nečinnosti a průtahů v řízení soudním, tedy tím, zda soud v řízení je zcela nečinný, jednotlivé úkony činí bezdůvodně s velkými časovými odstupy, provádí úkony nekoordinovaně, úkony nadbytečné, které nedůvodně řízení prodlužují, apod. Takový stav však z předloženého spisu nebyl zjištěn. Na uvedeném nemůže změnit nic ani argumentace navrhovatele, že předmět sporu není složitý, neboť tato skutečnost je v řízení o určení lhůty zcela irrelevantní, neboť účelem řízení o určení lhůty není posuzovat předmět žaloby in meritum.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že vyhovění tomuto návrhu by ve svém důsledku znevýhodňovalo ty účastníky, jejichž žaloby napadly dříve než žaloba navrhovatele. Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 17. ledna 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu